

Het ontbijt van de werkploeg.

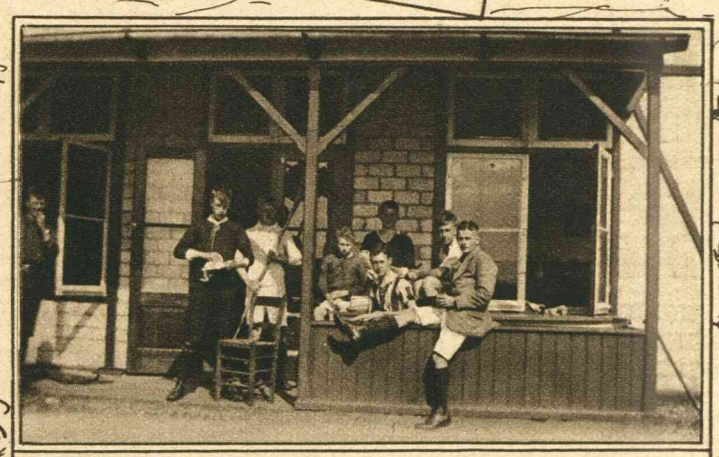
Het geïmproviseerd Westelijk hockey-elftal.

Kamphuis te „Vierhouten"

Een viertal kiekjes van het 2e Jongenskamp der kamp-vereeniging van den Nederlandschen Gymnasiastenbond.

De Commandant (x) met de leiders.

Borden-afwasschen.

rooken sigaretten en dan eten ze hier 's avonds van den kok, met champagne er bij. Soms is 't pas om 11 of 12 uur afgeloopen, en dan moet je al de vuile vaten nog afwasschen. Probeer maar niets tegen hem te zeggen, want dan roept hij: — Als 't je niet bevalt, dan marcheer je maar op" —. Niemand kan 't hier uithouden. Gisteren heeft hij nog weer zijn boekhouder er uit getrapt, omdat die niet beleefd genoeg tegen hem geweest was."

Deze mededeeling bracht mij op een schitterend denkbeeld. Ik zeide, dat ik toevallig een boekhouder noodig had en informeerde naar het adres van den ontslagene, hetwelk mij bereidwillig door den concierge werd opgegeven. Nadat ik naam en woonplaats van den boekhouder genoteerd had, dankte ik den huisbewaarder voor zijn inlichtingen en verklaarde, dat ik thans maar liever van het huren van den kelder afzag, hetgeen hem alleszins begrijpelijk voorkwam.

Nu ging ik den ontslagen boekhouder opzoeken, aan wien ik mij als beambte der recherche voorstelde. De man had blijkbaar geen gerust geweten, want hij ontstelde hevig, toen ik mij in die kwaliteit bekend maakte. Ik stelde hem echter gerust, door hem te verzekeren, dat mijn komst niets uitstaande had met zijn persoonlijke omstandigheden, doch uitsluitend het verkrijgen van inlichtingen omtrent zijn vorigen patroon, den Heer Ophorst, ten doel had.

„Weet U dan al, dat ik ontslagen ben? Dat is toch pas gisteren gebeurd!"

„Natuurlijk. Ik weet ook de reden van Uw ontslag."

„Hebt U Mijnheer Ophorst dan gesproken?"

„Neen. Maar wij van de recherche weten alles, jonge man!"

Door dit gezegde boezemde ik hem een diepen eerbied in, welke bij al zijn verdere antwoorden doorstraalde.

„Waarmede kan ik U van dienst zijn, Mijnheer?"

„De recherche heeft aanwijzingen, dat Ophorst zich op onrechtmatige wijze heeft verrijkt. U bent natuurlijk volkomen op de hoogte van zijn financieele omstandigheden?"

„Niet geheel en al Mijnheer. Bedoelt U soms die kwestie van het uitkoopen var zijn aandeelhouders?"

„Ook die kwestie heb ik op 't oog. Wat weet U van dat geval? Begint U maar eens precies te vertellen, juist alsof ik niets van die zaak wist. Natuurlijk ben ik van alles nauwkeurig op de hoogte; alleen mis ik nog enkele bewijsstukken. ('t Spreekt vanzelf, dat ik nog nimmer iets van het aandeelhouders-geval had gehoord).

„Kijk U eens, Mijnheer: Voordat de oorlog begon, had Ophorst den alleenverkoop gekregen van een Duitsche verffabriek, maar hij moest al de verf, die hij inkocht, direct betalen, en aan zijn klanten moest hij 1 maand of 3 maand crediet geven. Om aan geld te komen heeft hij toen een Naamlooze Vennootschap opgericht, waarin door vier groote afnemers van verfwaren elk voor 1000 gulden is deelgenomen. Die vier aandeelhouders zouden dan, behalve natuurlijk hun dividend, de verf 10% goedkooper krijgen dan anderen."

Ik knikte, alsof al deze feiten mij volkomen bekend waren.

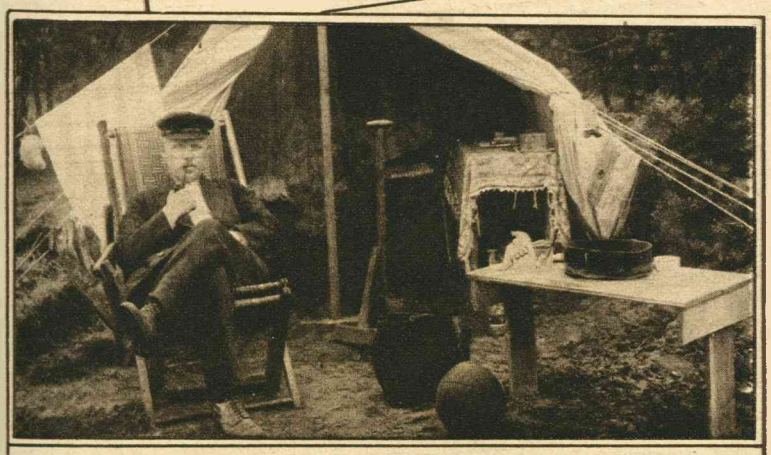
Het opbouwen en in gereedheid brengen van het kamp. Een heerlijk toekomstbeeld van 14 dagen genot.

Een groote dosis humor en een flinke eetlust zijn onmisbare voorwaarden voor het welslagen van een kamp.

Het Jongenskamp te Laren.

Men vulle de vacanties der jeugd met ontspannenden lichaamsarbeid; doet men dat niet, dan wordt de „verveling" baas en die is een zeer slechte karaktervormer. Vandaar dat de Heer J. Denijs met een aantal oud-leerlingen van de Jan v. d. Heydenschool te Amsterdam en enkele van hun vrienden er geregeld elk jaar op uittrekt om in de eigen gemaakte tenten een 14 dagen te kampeeren.

De leider voor zijn zit-, administratie- en slaaptent. Op den voorgrond de waschtafel.

De leeftijd waarop zoo langzamerhand „de wilde haren eraf gaan. Onderling hulpbetoon